

[Johan Philipsen]

Regeringens holdning er derfor fortsat at støtte bestræbelserne for at bringe alle parter sammen. Vi skal hverken fordømme eller anerkende det foreliggende resultat af den interne aftale eller for nærværende tage stilling til spørgsmålet om sanktionernes opretholdelse, men må afvente den nærmere udvikling. Lad mig tilføje, at denne holdning ikke blot nøje svarer til de øvrige nordiske og EF-landes, men også er i fuld overensstemmelse med de af FNs sikkerhedsråd vedtagne resolutioner.«

Med dette citat som baggrund skal jeg – som hr. Melchior siger: efter formularen A 1 eller A 4, som man vil – tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning, går folketinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu også i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstår nu, at hr. Johan Philipsen med sin bemærkning om, at Rhodesia var en engelsk koloni, kun ville fremhæve Storbritanniens betydning, når vi skal have den endelige løsning.

Jeg vil gerne sige, at heri er jeg ganske enig. Vi er stærkt interesserede i, hvordan den engelske regering vil stille sig til Rhodesia, og jeg glæder mig over, at en repræsentant for et regeringsparti her i landet viser samme interesse for, hvad den engelske regering vil gøre.

Men så har jeg et enkelt spørgsmål at stille hr. Johan Philipsen i forbindelse med dagsordenen og dermed afvisningen af vores dagsorden. Mener hr. Johan Philipsen efter det valg, der har været, at det er retfærdigt at opretholde sanktionerne over for Rhodesia? Mener hr. Johan Philipsen, at man i dag kan betragte Rhodesia som en stat, der giver anledning til sanktioner, som man ellers kun

bør kunne anvende over for stater, man anser for kriminelle? Og hvad er begrundelsen for, at man ikke kan tage stilling til dette spørgsmål om retfærdigheden i forbindelse med sanktionerne over for Rhodesia?

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Hr. Johan Philipsen mener, som udenrigsministeren har konkluderet, at der ikke i dette øjeblik foreligger fornødent materiale til at svare på det af hr. Ninn-Hansen stillede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg ved ikke, hvilket materiale det er, hr. Johan Philipsen tænker på. Det er jo ikke, hvordan andre stater vil stille sig – det kan vi se på i forbindelse med anerkendelsen – men det er spørgsmålet om, hvad vi i sanktions-spørgsmålet skal søge at påvirke med fra dansk side. Det er ikke et spørgsmål om materiale, for der var en ganske anden begrundelse og en ganske anden stilling i Rhodesia, da man gennemførte sanktionerne. Det, jeg spørger hr. Johan Philipsen om, er alene dette: mener hr. Johan Philipsen, at der stadig væk er samme begrundelse for at opretholde en sanktionspolitik over for Rhodesia? Eller mener hr. Johan Philipsen, at de valg, der har været i Rhodesia, bør bevirke, at vi tager denne opfattelse op til revision?

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Hvis jeg nu vil være polemisk, så vil jeg svare kontra med at stille hr. Ninn-Hansen til spørgsmål: om hr. Ninn-Hansen virkelig mener, at Danmark i dette øjeblik kan se bort fra de FN-sanktioner, vi er deltager i, og om hr. Ninn-Hansen mener, at vi kan se bort fra Englands eventuelt ændrede stilling eller det, der i øvrigt kommer efter Commonwealthkonferencen i august.

Men for nærværende er det min opfattelse, at det ikke nu er Danmarks opgave eller pligt eller overhovedet fornuftigt at gå i spidsen med nogen ændret stilling i forhold til Rhodesia.